

M. 11893 : 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I Östra Karup ringes fortfarande i kyrkklockorna varje kväll i solnedgången, men blott under sommarmånaderna. Det kallas mareklocka. Nu ringes det elektriskt, men förr drog man klockorna med rep, och då skulle man ringa jämnt 100 slag, och det var en ringare, som var mycket noggrann med det. Nu är det inte så noga med antalet slag. När det ringdes mareklocka, så skulle arbetet på fälten avslutas för dagen.

Förr hördes kyrkklockorna över hela socknen, men det gör de knappast nu, sedan de gamla kläpparna bytts ut mot mindre.

M. 11893: 2.

Det var i södra Halland sed, att när det ringde mareklocka, så skulle arbetet på fälten avslutas för dagen. Om husbonden var med på fältet, så samlades arbetsfolket kring honom, och han läste en bön - bara en kort bön. Och karlarna tog av sig huvudbonaden.

Över huvud taget blottade männen huvudet och kvinnorna när kyrkklockorna började ringa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M.11893:2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lyte.

Min ene son hade som liten ett varigt sår i huvudet, som inte ville läkas vad jag än gjorde med det. En gammal gumma sade då, att det säkert var ett lyte beroende på att jag stött huvudet mot ett fläskstycke som hängde i taket. Om jag ville att pojken skulle bli kvitt såret, så skulle jag ta en bit av det fläsket, som hängde i taket, och smörja pojken i huvudet med det. Detta skulle göras i ny. Jag gjorde så, och efter någon vecka var såret läkt.

På en gård i Ö. Karup var det en flicka som hade ett rött födelsemärke i form av en flamma i ansiktet. Det syntes huvudsakligen när hon blev rädd. När modern var med barnet, skulle hon gå in i en garderob efter kläder. Hon hade ett stearinljus med sig, som satte eld på kläderna i garderoben, och flickans födelsemärke troddes vara ett lyte på grund av detta. Modern trodde ej på lyte utan sökte läkare

M. 11893: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

men utan resultat. Slutligen lydde hon en gammal gummas råd. Hon tog en trasa ur den garderob där det brunnit och satte eld på trasan med ett stearinljus. Den aska, som då blev, lade hon i något drickbart och lät flickan dricka. Detta hjälpte och flammen syntes aldrig mer.

Min bror hade anfall var annan eller tredje dag så att han domnade bort. En grannfru sade då till mor, att hon säkert hade haft tag i en levande fisk under havandeskapet och blivit skrämmd av den, och att detta orsakat lytet. Enda hjälpen var då att taga en fisk som slukats av en annan fisk och baka in den i en pudding och låta den sjuke äta, utan att han visste, att det var den slukade fisken. Mor gjorde så, och det hjälpte.

En havande grannfru blev en gång bjuden på kaffe av mig. Jag hade en sköldpadda, som krupit in under den stol, som

M. 11893:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Än havande kvinnan satt på, och då hon fick se paddan, blev hon mycket rädd. Barnet som hon födle skrek mellan tolv och ett var dag och kunde inte tystas på något sätt. Detta lyte berodde på att modern blivit skrämde av sköldpaddan. Egentligen skulle detta botas med blod från sköldpaddan, men jag försökte på annat sätt. Jag bad grannkvinnans mor säga till mig när barnet blivit tvättat och fick di. När jag så fick bud, så gick jag in till grannkvinnan med sköldpaddan och kastade den på henne. Både hon och barnet blev rädda. Barnet skrek aldrig mer på den vanliga tiden.